

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2016 r. (zwanej dalej „sporną decyzją”), w której instytucja ta odmówiła dokonania przeglądu wydanej przez siebie decyzji C(2016) 3549 (zwanej dalej „decyzją w sprawie zezwolenia”) udzielającej przedsiębiorstwom VinyLoop Ferrara SpA, Stena Recycling AB oraz Plastic Planet srl zezwolenia na stosowanie substancji chemicznej znanej jako ftalan bis(2-etyloheksyl) na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zezwolenia;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą; oraz
- zarządzenie jakiegokolwiek innego środka, który Sąd uzna za stosowny.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że sporna decyzja jest dotknięta oczywistymi naruszeniami prawa oraz błędami w ocenie dotyczącymi rzekomego spełnienia wymogów w rozumieniu art. 62 oraz art. 60 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 przez wniosek o udzielenie zezwolenia złożony przez przedsiębiorstwa VinyLoop, Stena oraz Plastic Planet.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że sporna decyzja jest dotknięta oczywistymi naruszeniami prawa oraz błędami w ocenie na podstawie art. 60 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do oceny społeczno-ekonomicznej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że sporna decyzja jest dotknięta błędami w ocenie na podstawie art. 60 ust. 4 oraz art. 60 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do analizy rozwiązań alternatywnych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że sporna decyzja jest dotknięta oczywistym naruszeniem prawa oraz błędem w ocenie w odniesieniu do stosowania zasady ostrożności w kontekście procesu udzielania zezwoleń na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2017 r. – FCA US/EUIPO – Busbridge (VIPER)

(Sprawa T-109/17)

(2017/C 121/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: FCA US LLC (City of Auburn Hills, Michigan, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Morcom, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Robert Dennis Busbridge (Hookwood, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VIPER” – zgłoszenie nr 3 871 101

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie R 554/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień oraz stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej, a także przekazanie wniosku R.D. Busbridge’a do Wydziału Unieważnień celem podjęcia właściwych działań;
- zasądzenie na rzecz skarżącego zwrotu kosztów.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie uznała, że R.D. Busbridge dowiódł używania znaku w odniesieniu do towarów objętych rejestracją w Zjednoczonym Królestwie (mianowicie dla „samochodów sportowych”);
- Przedstawiony przez R.D. Busbridge’a dowód był całkowicie nieodpowiedni, aby dowieść, że używanie było „rzeczywiste”, tak jak tego wymaga art. 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2017 r. – Jiangsu Seraphim Solar System/Komisja

(Sprawa T-110/17)

(2017/C 121/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (Changzhou, Chiny) (przedstawiciel: Y. Melin, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/2146 z dnia 7 grudnia 2016 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych (Dz.U. 2016, L 333, s. 4), w zakresie w jakim dotyczy on strony skarżącej; oraz
- obciążenie Komisji, a także każdego interwenienta, który może być dopuszczony do sprawy na poparcie żądań Komisji, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden tylko zarzut.